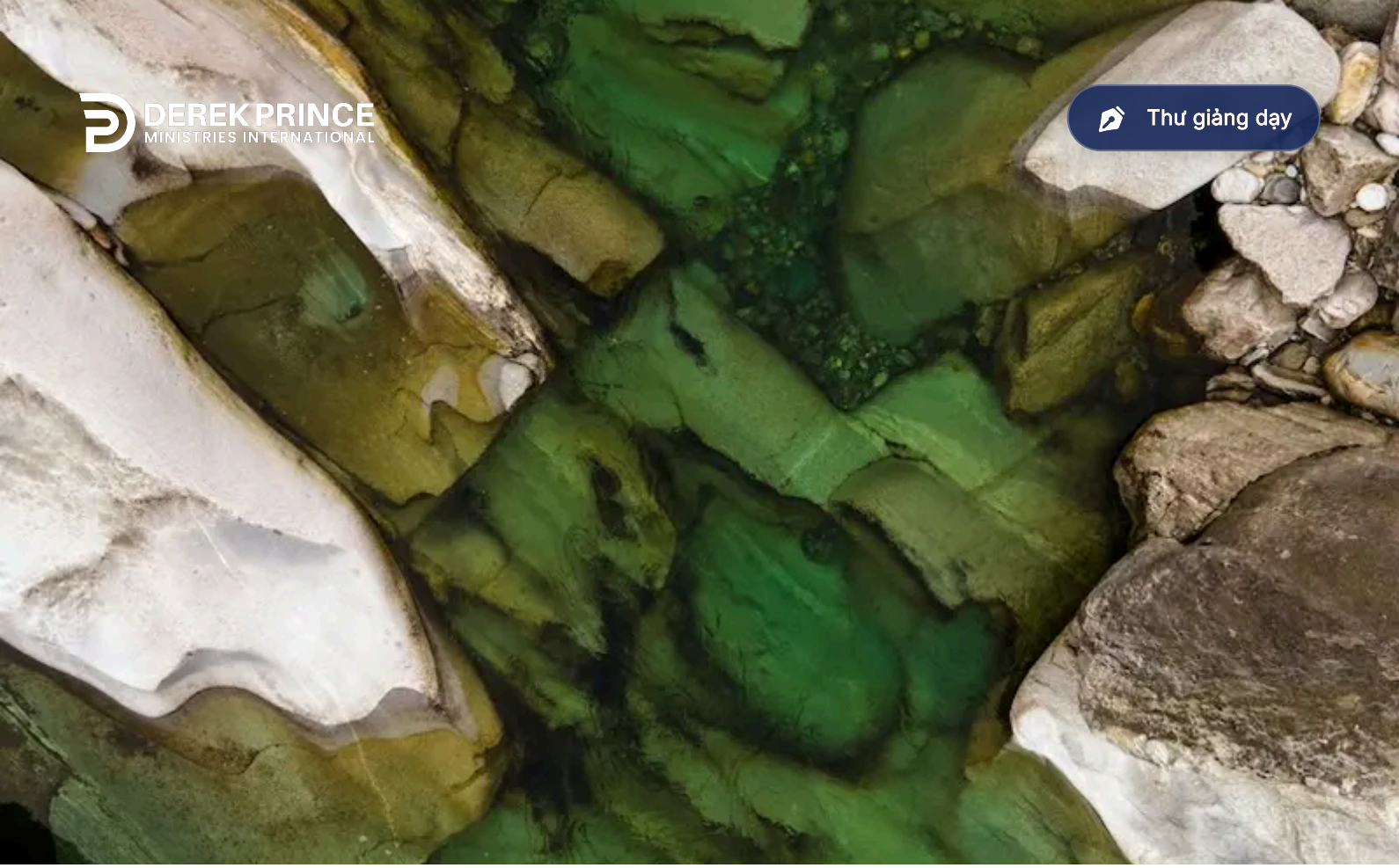

DEREK PRINCE
MINISTRIES INTERNATIONAL

Thư giảng dạy

Từ Chết Đến Phục Sinh

Phần 3/3

Hồ Nước Đắng của Cuộc Đời bởi Derek Prince

Vào một thời điểm nào đó trong cuộc đời, chúng ta có thể gặp phải một hồ nước đắng—một nơi của sự thất vọng tột cùng. Điều gì đó đã từng trông thật đẹp đẽ—lấp lánh và rực rỡ từ xa—cuối cùng lại không như chúng ta mong đợi. Chính sự thất vọng như vậy đã trở thành chủ đề cho loạt Thư Giảng ba phần này, Hồ Nước Đắng Của Cuộc Đời, dựa trên kinh nghiệm của dân Y-sơ-ra-ên trong hoang mạc tại Ma-ra.

Sự kiện này trong lịch sử dân Y-sơ-ra-ên đem đến cho chúng ta ngày nay một lẽ thật đầy kinh ngạc: hồ nước đắng nằm trong chương trình của Đức Chúa Trời dành cho con cái Ngài. Điều này cũng đúng trong đời sống chúng ta, được tóm tắt qua câu nói: "Nỗi thất vọng của con người là sự dàn xếp của Đức Chúa Trời." Nói cách khác, Đức Chúa Trời cho phép chúng ta đến với hồ nước đắng vì Ngài có một mục đích. Rồi khi mục đích của Ngài được hoàn thành, nước đắng sẽ trở nên ngọt nhờ công việc siêu nhiên của Đức Chúa Trời.

Khởi Nguồn Của Sự Mặc Khải

Như chúng ta đã thấy trong hai Thư Giảng đầu tiên, Đức Chúa Trời muốn ban cho dân Y-sơ-ra-ên hai sự mặc khải qua kinh nghiệm của họ tại hồ nước đắng. Thứ nhất, Ngài muốn bày tỏ rằng nguồn gốc của sự chữa lành cho họ chính là khúc gỗ. Khi Môi-se ném khúc gỗ ấy vào nước, "thì nước trở nên ngọt" (Xuất Ai Cập 15:25). Thứ hai, mặc dù cái cây là nguồn gốc, Đức Chúa Trời muốn bày tỏ rằng chính Ngài là Đấng Chữa Lành cho họ:

> Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng chữa bệnh cho các con. (Xuất Ai Cập 15:26)

Trong bức thư thứ ba này, chúng ta sẽ thấy thêm một sự mặc khải nữa mà Đức Chúa Trời dành cho dân Ngài. Tại hồ nước đắng, Ngài đã để họ đi đến tận cùng của chính mình—tận cùng của những gì họ có, sự tự tin, sức lực và khả năng của họ. Cuối cùng, Ngài cho phép họ bước vào trải nghiệm của sự chết. Tại sao? Để khi họ đối diện với sự chết, Ngài có thể bày tỏ chính mình là Sự Sống Lại cho họ. Sự mặc khải này chính là chủ đề của bức thư cuối cùng trong loạt bài này: "Từ Chết Đến Sống Lại".

Một Nguyên Tắc Sống Còn

Kinh nghiệm của chúng ta tại hồ nước đắng phản ánh một nguyên tắc vận hành quan trọng trong mọi lĩnh vực của đời

© 2023 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

sống. Đức Chúa Trời dùng những hoạn nạn của chúng ta để kéo chúng ta đến gần Ngài. Có hai phân đoạn Kinh Thánh đặc biệt giải thích nguyên tắc này cho chúng ta. Phân đoạn đầu tiên cho thấy rằng nhiều khi, Đức Chúa Trời hành động theo cách khác với điều bạn và tôi mong đợi nơi Ngài. Trong Ô-sê 2:14, Chúa phán:

> Vì vậy, nầy, Ta sẽ quyến dụ nó, đưa nó vào hoang mạc, lấy lời ngọt ngào nói với nó.

Từ "quyến dụ" là một từ khá huyền nhiệm. Nó hàm ý rằng Đức Chúa Trời hành động với chúng ta theo một cách mà chúng ta không hoàn toàn hiểu được—nhưng chúng ta lại cảm thấy được Ngài thu hút. Đức Chúa Trời phán: "Ta sẽ quyến dụ nó, đưa nó vào hoang mạc (vốn không phải nơi phước hạnh), lấy lời ngọt ngào nói với nó." Trong tiếng Hê-bơ-rơ, Chúa nói: "Ta sẽ phán với tấm lòng."

Mở Lòng

Cách diễn giải trong tiếng Hê-bơ-rơ đó thật tuyệt vời, phải không? Nhưng bạn và tôi đều biết rằng không phải lúc nào Đức Chúa Trời cũng có thể phán với tấm lòng chúng ta. Tại sao vậy? Bởi vì đôi khi lòng chúng ta khép kín. Đôi khi chúng ta không đáp ứng. Vì thế, Đức Chúa Trời phải đưa chúng ta vào những hoàn cảnh—giống như Ngài đã làm với dân Y-sơ-ra-ên trong hoang mạc—nơi Ngài có thể phán với tấm lòng chúng ta. Khi Ngài đã thu hút được sự chú ý của chúng ta, Ngài phán (ở câu 15):

> Từ nơi đó, Ta sẽ ban cho nó [Y-sơ-ra-ên] vườn nho, biến thung lũng A-cô thành cánh cửa hi vọng. Tại đó, nó sẽ đáp ứng như trong ngày trẻ tuổi, như trong ngày nó ra khỏi Ai Cập.

Trong tiếng Hê-bơ-rơ, từ "A-cô" có nghĩa là "hoạn nạn". Nói cách khác, Đức Chúa Trời phán: "Ta sẽ dùng Thung Lũng Hoạn Nạn để mở ra một cánh cửa hy vọng."

Bài Ca Được Phục Hồi

Trước đây, trong thời gian dân Y-sơ-ra-ên ở trong đồng vắng, Mi-ri-am cùng tất cả những người phụ nữ Y-sơ-ra-ên đã hát ngợi khen trên bờ Biển Đỏ. Tại Ô-sê 2:15, Đức Chúa Trời phán: "Ta sẽ trả lại cho nó một bài ca."

Có thể bạn đã đánh mất bài ca của mình. Trước đây, trong lòng bạn luôn có một bài ca; bạn từng ngợi khen Chúa cách tự do và tự nhiên. Nhưng bây giờ, bạn cảm thấy nặng nề, nghi hoặc, hoặc có cảm giác bị bỏ rơi.

Đức Chúa Trời muốn ban lại cho bạn bài ca của mình. Bạn có tin điều đó không?

> Tại đó, nó sẽ đáp ứng [hát, theo bản dịch New King James] như trong ngày trẻ tuổi, như trong ngày nó ra khỏi Ai Cập. (Ô-sê 2:15)

Một Sự Mặc Khải Dịu Dàng

Tại thời điểm này, chúng ta đến với mục đích cuối cùng của Đức Chúa Trời đã được đề cập trước đó. Vượt lên trên điều Ngài đã bày tỏ tại hồ nước đắng, còn có một sự mặc khải nữa về chính Ngài mà Đức Chúa Trời muốn ban cho. Ngài đã ban điều đó cho dân Y-sơ-ra-ên, và Ngài cũng muốn ban cho chúng ta ngày nay.

> Đức Giê-hô-va phán: "Trong ngày đó, Ngươi sẽ gọi Ta là 'chồng tôi' và sẽ không gọi Ta là 'chủ tôi' nữa. (Ô-sê 2:16)

Dưới Giao Ước Cũ, mối quan hệ giữa dân Y-sơ-ra-ên với Chúa là một mối quan hệ hôn nhân. Tuy nhiên, họ lại đối xử với Ngài giống như Ba-anh, như một người chủ. Đó không phải là một mối quan hệ dựa trên sự dâng hiến từ tấm lòng hay tình yêu cá nhân sâu đậm.

Điều Chúa đang phán với chúng ta là gì? Khi Ngài phục hồi bạn và tôi khỏi những hoạn nạn, chúng ta sẽ không trở lại với mức khải tượng như trước. Sự phục hồi của chúng ta đưa chúng ta lên một mức khải tượng cao hơn. Bạn và tôi sẽ không chỉ gọi Ngài là "Chủ" của mình, mà sẽ gọi Ngài là "Chồng" của mình.

Chồng là một từ rất thân mật trong tiếng Hê-bơ-rơ. Ở đây, thực chất, Đức Chúa Trời đang phán rằng: "Ta sẽ bày tỏ chính Ta cho con theo một cách mới. Ta sẽ cho con thấy Ta là Đấng yêu thương con như người chồng yêu vợ mình." Đây là một sự bày tỏ về tình yêu và sự dịu dàng sâu sắc.

Cánh Cửa Hy Vọng

Ngay cả khi bạn và tôi phải đi qua Thung Lũng Hoạn Nạn, thì chính nơi đó cũng có thể mở ra cho chúng ta một cánh cửa hy vọng. Nếu chúng ta kiên trì—không bỏ cuộc, không quay lưng lại, không than phiền hay oán trách—thì Thung Lũng Hoạn Nạn của chúng ta sẽ trở thành Cánh Cửa Hy Vọng. Và điều đó sẽ dẫn chúng ta đến một sự mặc khải mới, sâu sắc hơn và trọn vẹn hơn về Chúa; một sự mặc khải về tình yêu, lòng thương xót và sự dịu dàng của Ngài. Đôi khi chỉ trong những mùa đau buồn, chúng ta mới thật sự cảm nhận được lòng thương xót và sự dịu dàng ấy.

Bạn có đang trải qua một hoàn cảnh cay đắng lúc này không? Nếu vậy, xin hãy nhớ rằng chính từ nơi cay đắng đó, Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ chính Ngài cho bạn, nếu bạn sẵn lòng để Ngài phán với tấm lòng mình.

Đừng Bỏ Cuộc

Khi chúng ta kết thúc bức thư này, tôi muốn minh họa nguyên tắc này bằng một đoạn Kinh Thánh trong Tân Ước. Phao-lô đã viết một cách rất cá nhân về những kinh nghiệm mà chính ông đã trải qua—những kinh nghiệm vô cùng khó khăn.

> Thưa anh em, tôi không muốn anh em không biết những hoạn nạn mà chúng tôi đã trải qua tại A-si-a. Chúng tôi bị đè nén quá mức, quá sức chịu đựng, đến nỗi không còn hi vọng sống. Chúng tôi cảm thấy như mình đã phải nhận án tử hình; nhưng điều nầy đã khiến chúng tôi không còn nhờ cậy vào chính mình nữa, mà tin cậy nơi Đức Chúa Trời, Đấng khiến kẻ chết sống lại. Chính Ngài đã giải cứu chúng tôi khỏi cái chết khủng khiếp như thế; Ngài đang giải cứu chúng tôi, và chúng tôi hi vọng Ngài sẽ tiếp tục giải cứu chúng tôi. (2 Cô-rinh-tô 1:8-10)

Phao-lô nói: "Chúng tôi bị đè nén quá mức, quá sức chịu đựng, đến nỗi không còn hi vọng sống." Xin hãy nhớ rằng Phao-lô đang ở trong ý muốn trọn vẹn của Đức Chúa Trời, thực hiện mục đích của Ngài và được Ngài sử dụng. Thế nhưng, Đức Chúa Trời vẫn cho phép ông rơi vào hoàn cảnh mà dường như sự sống bị đẩy ra khỏi mình.

Bạn đã từng cảm thấy như vậy chưa? Bạn đã từng nghĩ: "Con không thể bước thêm một bước nào nữa. Con không thể chịu đựng thêm một chút áp lực nào nữa. Lạy Chúa, tại sao Ngài lại cho phép điều này xảy ra?"

Phao-lô và nhiều đầy tớ khác của Chúa đã trải qua những thử thách như vậy từ lâu trước khi bạn và tôi kinh nghiệm chúng. Tại sao những điều này xảy ra? Lý do của Đức Chúa Trời được Phao-lô nói rõ: "Điều ấy xảy ra để chúng ta không cậy vào chính mình, nhưng cậy vào Đức Chúa Trời, Đấng làm cho kẻ chết sống lại."

Nơi Phục Sinh

Mục đích của Đức Chúa Trời là đưa chúng ta đến sự kết thúc của mọi sự cậy tin nơi chính mình. Ngài dẫn chúng ta vượt qua giới hạn của tri thức, kinh nghiệm, sức lực và khả năng riêng. Theo nhiều cách, đó là một trải nghiệm giống như sự chết đối với bản ngã của chúng ta. Nhưng chính từ sự chết đó, Đức Chúa Trời đem chúng ta vào sự sống lại bằng cách siêu nhiên—một mức độ cao hơn rất nhiều so với nơi chúng ta từng sống trước đây. Để đưa chúng ta vào sự sống lại của Ngài, Chúa phải dẫn chúng ta đi qua một kiểu sự chết.

Nếu bạn và tôi phải trải qua một kinh nghiệm về sự chết, chúng ta cần nhớ một lẽ thật đầy vinh hiển: vượt qua sự chết sẽ có sự phục sinh. Chúng ta sẽ nhận được một sự mặc khải mới về Đức Chúa Trời; một sự hiểu biết sâu sắc và trọn vẹn hơn về Ngài. Điều đó sẽ đến với chúng ta nếu chúng ta kiên trì, tin cậy và đặt lòng tin nơi Ngài.

Chúng ta hãy bày tỏ ý định đó qua lời cầu nguyện sau đây:

Lạy Chúa, con tuyên xưng niềm tin và sự phó thác của con nơi Ngài. Ngài sẽ dẫn dắt con vượt qua nỗi thất vọng đến sự phục sinh và niềm hy vọng mà Ngài đã dành cho con. Con thú nhận rằng khi gặp phải những khó khăn cay đắng trong cuộc sống, con không phải lúc nào cũng vượt qua được. Đôi khi con than phiền và bỏ lỡ sự mặc khải về tình yêu thương và sự rèn luyện của Ngài. Xin Chúa tha thứ cho con. Từ giờ phút này trở đi, xin Chúa giúp con nhìn mọi sự thất vọng như một cơ hội để đến gần Ngài hơn và tin cậy Ngài. Đây là lời cầu nguyện của con, lạy Chúa. Amen.

© 2023 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L153-100-VIE
Cập nhật lần cuối: 23 Nov 2026
Trang web: Derekprince.com/vi/resources

